

มติจากการตัด

คือเป็นทุนส่วนตัวเป็นส่วนตัวหนึ่งของการศึกษาตามหลักคุณธรรม

คือไปรวมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาจิตกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

มติจากการตัด

Image Of Cutting

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 – 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน
กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.บุศยมาศ นันทวัน)

.....
กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....
กรรมการ
(อาจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

.....
กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ จันท)

.....
กรรมการ
(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

.....
กรรมการ
(อาจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

.....
กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

.....
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ จันท)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มิติจากการตัด
	Image Of cutting
ชื่อ	นายวีระพล ศรีอิสรานุสรณ์
รหัสนักศึกษา	53020489
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์อนุพงษ์ จันท

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสังคมเมืองมีความเจริญเติบโตและขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงมีการก่อสร้างตึกชั้น คอนโดมีเนียมเพื่อตอบสนองความต้องการ เพื่อที่จะรองรับจำนวนของประชากร จากการทำเป็นเมืองที่เจริญแล้ว นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปตามการเจริญเติบโตของเมืองก็ย่อมมีประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภูมิทัศน์ของเมืองเกิดความแออัด สภาพแวดล้อมกลายเป็นแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผ่านกระบวนการทางศิลปะ โดยจากการเก็บข้อมูลเป็นภาพถ่าย ซึ่งข้าพเจ้าไปลงพื้นที่ไปถ่ายภาพทั่วทัศนเมือง ที่ประกอบไปด้วยตึกชั้น คอนโดมีเนียม และบ้านเรือน ภาพถ่ายที่เป็นสังคมเมืองและการเปลี่ยนแปลง นำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานผ่านวิธีการและขั้นตอนการตัดภาพบนภาพถ่าย เพื่อสื่อถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนแปลง เป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ใหม่ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพสังคมเมืองและการเจริญเติบโตของเมืองในปัจจุบัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อนุพงษ์ จันทร ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

วีระพล ศรีอิสรานุสรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	4
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12
3.2 กระบวนการสร้างงาน	21
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	22
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	24
บทที่ 5 บทสรุป	28
เอกสารอ้างอิง	29
ภาพผลงานศิลปินนิพนธ์	30
ประวัติผู้เขียน	35

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. Weng Fen	4
2. ผลงานของเฟิ่น Bird's eye view	6
3. ผลงานของเฟิ่น Sitting on the wall	6
4. ผลงานของเฟิ่น Staring at the sea	8
5. Mikito Ozeki	9
6. Garage 1	10
7. Garage 2	10
8. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1	12
9. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2	13
10. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3	13
11. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4	14
12. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1	15
13. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2	15
14. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3	16
15. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	16
16. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	17
17. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	18
18. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	18
19. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	19
20. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1	20
21. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2	20
22. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 3	21
23. ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	22
24. ภาพแสดงการวิเคราะห์ลักษณะผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	23
25. ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	23
26. ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนักผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	24
27. ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
28. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์การจกองค์ประกอบภาพ	25
29. ภาพแสดงความกลมกลืนผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	25
30. ภาพแสดงความหลากหลายผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	26
31. ภาพแสดงความสมดุลของผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	26
32. ภาพแสดงความสัดส่วนของผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	27
33. ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	27
34. ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	28
35. ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	32
36. ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	33
37. ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	34
38. ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	35

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันสังคมเมืองในกรุงเทพมหานครมีการขยายตัวของเมืองเพิ่มขึ้น จึงมีการสร้างที่พักอาศัย และ สร้างอาคารเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงเกิดความทับซ้อนของตัวอาคารขึ้นมากภูมิทัศน์ของสังคมจึงมีความซับซ้อนความแออัดมาก เนื่องจากพื้นที่ที่มีขีดจำกัดขนาดเล็ก แต่มีประชากรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก สภาพภูมิทัศน์ของสังคมจึงถูกปรับเปลี่ยน ไปตามผู้คนที่เข้ามาพักอาศัย ยิ่งสังคมนั้นมีประชากรมากเท่าไรที่ที่พักอาศัยก็จะเป็นตัวแปรที่บ่งบอกถึงความซับซ้อนที่จะขยายตัวออกไปอย่างไม่สิ้นสุด

1.1 ความสำคัญของโครงการ

กรุงเทพมหานครเป็นมหานครที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศโดยข้อมูลจากปี 2555 มีประชากรกว่า 5.67 ล้านคน ซึ่งเป็นประชากรตามทะเบียนราษฎร และมีพื้นที่กว่า 1.57 ตารางกิโลเมตร มีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่กว่า 3626.64 คน/ตารางกิโลเมตรซึ่งถือว่าเป็นจังหวัดที่มีความหนาแน่นมากที่สุด กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่มีสถาบันการเงิน ธุรกิจใหญ่ๆ อีกทั้งเป็นตลาดแรงงาน ที่สำคัญแล้ว กรุงเทพมหานครยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของประเทศ ที่ดูเหมือนว่าถนนหลักทุกสาย รถไฟเกือบทุกขบวน เรือขนส่งแทบทุกลำจะมีเป้าหมายที่กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร ได้กลายเป็นจุดศูนย์กลางของการเดินทางที่ไม่ว่า ใครจะไปไหน ไปที่ใด เหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก ก็ต้องเดินทางผ่านกรุงเทพมหานคร เนื่องจากพื้นที่ที่มีขีดจำกัดกับผู้ที่อาศัยอยู่ ทัศนียภาพของสังคมเมืองที่สังเกตเห็น ได้ชัดเจนคือ ภาพการจราจรที่ติดขัด สภาพของชุมชนที่อยู่กันอย่างเบียดเสียด ผู้คนที่แออัด สิ่งเหล่านี้เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมเมือง ได้อย่างชัดเจน ความซับซ้อนของสังคมเมืองในปัจจุบันสามารถสังเกตเห็นได้จากทุกพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นร้านค้า การขนส่งสาธารณะ ที่ที่พักอาศัย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตที่ต้องพบเจอทุกวัน ด้วยผู้คนที่เพิ่มมากขึ้นจึงทำให้ทัศนียภาพของสังคมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีความทับซ้อนกันมากขึ้นเรื่อยๆ

ข้าพเจ้าได้นำทัศนียภาพของเมืองมานำเสนอในมิติของภาพถ่าย เนื่องจากมิติทางภาพถ่ายสามารถ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมือง ได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นมุมมองทางภาพที่สามารถนำเสนอพื้นที่ที่มีความจำเพาะเจาะจง พื้นที่ที่เราสัมผัสสังเกต ภาพถ่ายจึงเป็นตัวแทนของการนำเสนอสภาพภูมิทัศน์ของเมืองได้เป็นอย่างดี ผสมผสานกับเทคนิคการตัดและทับซ้อนของการวางภาพ เมื่อพื้นที่ว่างของสังคมเมืองเริ่มแออัดขึ้นเรื่อยๆ การนำภาพถ่ายมาสร้างมิติใหม่ด้วยการตัดจึงเป็นการสร้างพื้นที่ใหม่บนภาพได้เป็นอย่างดี และเกิดความย้อนแย้งกับสภาพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคมเมืองที่เป็นอยู่ระหว่างพื้นที่ว่างและการทับซ้อนบนภาพถ่ายที่สามารถนำเสนอมิติของภูมิทัศน์เมือง ได้อย่างชัดเจนหรือสภาพของสังคมเมืองของสังคมจริงที่มีมิติค่อยๆ จางหายไปจากความทับซ้อนที่เพิ่มขึ้น ณ ปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 สร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเสนอรูปแบบของภาพถ่ายและการทับซ้อนกันจากการตัด เพื่อแสดงความเป็นมิติของภาพ
- 1.2.2 เพื่อให้ผลงานได้ถ่ายทอดและแสดงภูมิทัศน์ที่ซับซ้อนของสังคมเมือง
- 1.2.3 เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่ซับซ้อนของสังคมเมือง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 การลงพื้นที่จริงเพื่อค้นหามุมมอง ในการถ่ายรูปเพื่อนำมาเป็นต้นแบบของผลงาน
- 1.3.2 สร้างสรรค์ผลงานจากภาพถ่ายด้วยการตัดและจัดวางให้เพื่อให้เกิดมิติและมุมมองใหม่
- 1.3.3 จำนวนผลงานมี 4 ชิ้นงาน
 - ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร
 - ขนาด 100 x 60 เซนติเมตร
 - ขนาด 100 x 60 เซนติเมตร
 - ขนาด 100 x 60 เซนติเมตร

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม

ปัจจุบันสังคมเมืองในกรุงเทพมหานครเป็นสังคมที่ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็มีแต่อาคาร บ้านเรือนหนาแน่นไปทุกที่ ด้วยเหตุที่เป็นมหานครที่มีประชากรอาศัยอยู่มาก สภาพเมืองก็มีความหนาแน่นและซับซ้อนเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าก็เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองเช่นกัน ชีวิตของข้าพเจ้าจึงมีความคุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับภูมิทัศน์ของเมืองอยู่ตลอด ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปไหนมาไหนก็ต้องพบเห็นแต่สิ่งเดิมที่เป็นภาพภูมิทัศน์อันซับซ้อนของเมืองจนมีความรู้สึกคุ้นเคยกับภูมิทัศน์ของเมือง

ในปัจจุบันสภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมืองมีการเจริญเติบโตและมีการขยายตัวไป ตามความต้องการของประชากรผู้อยู่อาศัย มีทั้งการสร้างอาคาร บ้านเรือน เพิ่มขึ้น มีทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากเดิม สภาพภูมิทัศน์ของสังคมจึงเปลี่ยนไปตามความเป็นอยู่ของประชากร สภาพภูมิทัศน์ของสังคมมีทั้งที่สวยงามและไม่สวยงามแต่หากมองดูแล้วข้าพเจ้าคิดว่าภูมิทัศน์ของสังคมที่ดูซับซ้อนกัน มันดูเป็นความสนุกสนาน ไปอีกแบบหนึ่งของการมองภาพที่มีเส้นต่างๆ โยงไปโยงมา เชื่อมกันระหว่างที่ต่างๆ

การที่ข้าพเจ้าหยิบเอาเรื่องราวความซับซ้อนของสภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมืองมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน เพราะว่าข้าพเจ้าเห็นว่ามันเป็นความสนุกสนานอีกแบบหนึ่งของภาพที่เรามองเห็น ซึ่งเป็นเรื่องของเส้นที่เกิดจากความทับซ้อนกันที่เกิดจากตัวอาคาร บ้านเรือน ข้าพเจ้าหยิบเอาความสนุกสนานของเส้นที่เกิดในภูมิทัศน์ของสังคมเมืองมาทำงานเพื่อต้องการแสดงออกให้เห็นถึงความซับซ้อนของสังคมที่มีเส้นต่างๆ เชื่อมโยงกัน เช่น เส้นของสายไฟ ที่พาดจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เส้นของสะพานลอยข้ามฝั่งที่พาดจากฝั่งหนึ่งสู่อีกฝั่งหนึ่ง เส้นของอาคารที่อยู่ใกล้เคียงกันเกิดการทับซ้อนกัน บางครั้งมันซ้อนกันจนกลายเป็นความวุ่นวาย แต่เมื่อมาอยู่ในองค์ประกอบของภาพแล้ว มันดูสนุกสนาน มีเส้นต่างๆ วิ่งตัดกัน ไปตัดกันมาจนมีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ดูสนุก โดยไม่ได้คิดถึงเรื่องเก่าที่คิดว่ามันเป็นภาพที่ดูซับซ้อนวุ่นวายเลย แต่กลับคิดว่ามันเป็นภาพที่ดูมีความสนุก

ข้าพเจ้าจึงนำความสนใจในภูมิทัศน์ของเมืองและสิ่งเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการริเริ่มทดลองสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบของภาพถ่าย

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 Weng Fen

ภาพที่ 1 Weng Fen

Weng Fen เกิดเมื่อปี 1961 ที่เมือง Hainan ประเทศจีนสำเร็จการศึกษาจาก Guangzhou Academy of Fine Arts

อะไรอยู่ในสายตาเธอ

บ่อยครั้งที่เราพูดถึงงานศิลปะร่วมสมัยจากจีนเรามักพบงานที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์สังคมหรือการเมือง ศิลปินจีนร่วมสมัย “แรง” ทั้งในด้านของเนื้อหาและวิธีการนำเสนอพวกเขาเข้าครอบครองพื้นที่ตามนิทรรศการนานาชาติต่างๆ เหวง เฟิน ก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ประสบความสำเร็จในศิลปะร่วมสมัย ผลงานภาพถ่ายของเขากล่าวถึงสภาพของสังคมจีนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็น สมัยใหม่ และทุนนิยมด้วยการให้ภาพของเมืองที่เต็มไปด้วยตึกระฟ้า

แต่อะไรคือสิ่งที่ทำให้งานของเฟินจับตาผู้ชม?

ดังที่กล่าวมาแล้วว่าเนื้อหาในลักษณะที่เป็นการตั้งคำถาม วิพากษ์ วิจารณ์สังคมนี้เป็นงานที่พบบ่อย ในงานศิลปะร่วมสมัยของจีน ภาพเมืองและตึกสูงระฟ้านี้เป็นภาพที่ใช้กันทั่วไปเพื่อแสดงเนื้อหาในทำนองดังกล่าว ผลงานของเฟินก็เช่นเดียวกัน นอกเหนือไปจากทิวทัศน์สังคมเมืองแล้วสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะคนในผลงานของเขาเป็นภาพเด็กผู้หญิงนั่งหันหลังให้ผู้ชม ซึ่งถือเป็นลายเซ็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางสายตา (Visual signature) ที่ชวนให้ระลึกไปถึง คาสปาร์ เดวิด ฟรีดริช (Caspar David Friedrich) จิตรกรชาวเยอรมันในศตวรรษที่ 19 ภาพคนหันหลังนี้เรียกว่า Ruckenfiger ซึ่งถือเป็น admonitor (บุคคลในภาพที่เชื่อเชิญผู้ชมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการมองภาพ) ชนิดหนึ่งการหันหลังให้ผู้ชมมีนัยถึงการปฏิเสธการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งแย้งต่อเป้าหมายของงานศิลปะที่จำเป็นต้องแสดงออกต่อสายตาสาธารณะชน หากแต่การปฏิเสธนี้ เป็นการข้อยกเว้น บุคคลในภาพที่ปฏิเสธต่อผู้ชมกลับแฝงเป้าหมายที่จะเรียกร้องความสนใจภาพ จับตา ด้วยการปฏิเสธสายตา สุทธิศาสตร์แห่งการปฏิเสธผู้ชมเป็นทฤษฎีของนักประวัติศาสตร์ศิลปะชาวอเมริกัน ไมเคิล ฟรายด์ (Michael Fried) ซึ่งกล่าวถึงการหมกมุ่นของบุคคลในภาพ (ฟรายด์ยกตัวอย่างด้วยงานจิตรกรรม) ว่าคือการที่บุคคลในภาพกระทำตนประหนึ่งไม่มีผู้ชมมองภาพ จดจ่ออยู่กับกิจกรรมของตนเองกำลังกระทำในกรณีของฟรีดริชและเฟิน การปฏิเสธยังเน้นย้ำด้วยการหันหลัง ภาพจับตาผู้ชมด้วยร่างคนที่เราไม่สามารถมองเห็นใบหน้าหรืออากัปกริยาใดๆ อันจะบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึก บทบาทของ Ruckenfiger คือการเป็น admonitor ที่แนะนำผู้ชมให้มองในสิ่งที่บุคคลในภาพกำลังมอง ในภาพถ่ายของเฟินชุด 'Bird's eye view' 'Sitting on the wall' และ 'Staring at the sea' ถ้วนแต่ใช้ภาพเด็กหญิงในชุดนักเรียน หรือภาพครอบครัวในการทำหน้าที่ดังกล่าว องค์ประกอบหลักคือเด็กหญิงยืนหรือนั่งบนกำแพงจ้องมองไปยังเมืองเบื้องหน้าเมื่อเรามองไปที่ภาพเส้นระดับสายตาของเราจะอยู่ที่ร่างของเด็กหญิง และเส้นระดับสายตาของเด็กหญิงเหล่านั้นก็คือเมืองที่อยู่เบื้องหน้าเมื่อพวกเขาทำหน้าที่ชี้ให้เรามองในสิ่งที่เธอกำลังมองดังนั้นภาพที่เราต้องมองก็คือเมืองนั่นเอง (อันหมายรวมถึง ความเป็นเมือง ในด้านต่างๆด้วย) เด็กผู้หญิงในภาพไม่ได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกใดๆ ออกมาอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังมองอยู่ (เนื่องจากว่าเธอหันหลัง) แต่ภระนั้นถูกทิ้งไว้ให้ผู้ชมที่อยู่นอกกรอบภาพสาระที่เฟินต้องการแสดงออกจึงไม่ได้บอกอย่างโจ่งแจ้ง บุคคลในภาพกระทำตนคล้ายผู้สังเกตการณ์จากภายนอก ซึ่งมีกำแพงกันอยู่และผู้ชมของเขาก็ถอยออกมามองอยู่นอกกรอบภาพเช่นกันแต่ในขณะที่เดียวกันผู้ชมก็ถูก ลुकดลื่น ให้เข้าไปอยู่ในวงค์ของภาพเช่นเดียวกับเด็กหญิงที่อยู่ในวงค์ของภาพในบรรยากาศนั้นๆ

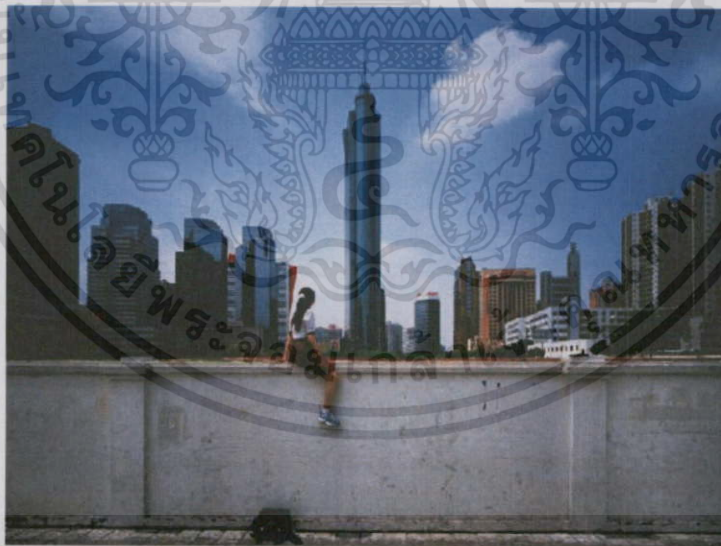
การที่ผลงานของเฟินเป็นการให้ข้อเท็จจริง(ที่ถูกเลือกสรรแล้ว) ออกมาสู่การตีความประเมินค่าของสาธารณะ มิได้หมายความว่าศิลปินไม่ได้แสดงความคิดเห็นต่อปรากฏการณ์ดังกล่าวของสังคมจีนเลย เพราะมิเช่นนั้นก็คงไม่เลือกทำงานที่มีลักษณะเช่นนี้ การเลือก ย่อมต้องมีเป้าหมาย ผลงานของเฟินเพียงแต่ไม่บอกคำตอบทั้งหมดออกมาอย่างสมบูรณ์ แต่ทิ้งช่องว่างให้แก่ผู้ชมได้เฝ้ามอง และแสวงหาความหมายจากกลไกในภาพการยืนอยู่หลัง/บนกำแพงของเด็กหญิง ได้บอกเป็นนัยถึงการปลุกตัวออกมาอยู่ในระยะห่าง เฝ้าดูแต่สิ่งที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป กำแพงเป็นตัวแบ่งแยกอาณาเขตความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพที่เป็นการผุดขึ้นมาของตึกกรม บ้านช่อง จึงเป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ที่เป็นทั้งเรื่องของกาลเวลาและความหมายของสังคมจีนกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การใช้ภาพของเด็กหญิงแทนที่จะเป็นผู้ใหญ่ส่งผลถึงสายตา มโนภาพว่าเป็นผู้ที่ยังเยาว์แต่ก็ไม่เยาว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียนจนบริสุทธิ์ผุดผ่องนัก การแต่งกายที่เป็นชุดนักเรียนของเด็กหญิงเหล่านั้นก็มีเรื่องของแฟชั่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับพอสมควรทั้งรองเท้ากีฬาและเป้สะพายหลังมียี่ห้อ เป็นเด็กเมืองโดยแท้ ทว่ากลับแฝงไว้ด้วยความโดดเดี่ยวเดียวดาย หนึ่งคนหรือสองคนยืนเกาะกันเป็นสิ่งมีชีวิตเล็กๆในเมืองใหญ่

ภาพที่ 2 ผลงานของเฟิน Bird's eye view

ภาพที่ 3 ผลงานของเฟิน Sitting on the wall

คงจะต้องกล่าวถึงฟรีดริชอีกครั้ง ด้วยผลงานของเข้าเป็นที่รู้จักกันในเรื่องภาพทิวทัศน์ที่มีคนหันหลังเป็นส่วนประกอบ ผลงานของเขาจัดอยู่ในรูปแบบ โรแมนติซิสม์ ซึ่งจำกัดความของโรแมนติซิสม์คือ การให้คุณค่าแก่สิ่งเล็กๆน้อยๆที่ดูเหมือนว่าไร้ความหมาย แต่ถูกยกย่องให้มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญโดยขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคล ในกรณีของฟรีดริชคือการให้ความสำคัญต่อธรรมชาติ ชากปรักหักพังเมื่อพิจารณาถึงบริบทในสังคมยุคนั้น (ต้นศตวรรษที่ 19) ว่ากำลังเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ที่มวลมนุษย์กำลังเข้าไปสู่ความเจริญ ทั้งในด้านแนวคิด วิทยาศาสตร์ และประดิษฐ์กรรมต่างๆ สิ่งที่มีมนุษย์เป็นผู้สร้าง สิ่งที่ฟรีดริช ให้ความสำคัญ(ในฐานะปัจเจกบุคคล) จึงเป็นในทางตรงกันข้ามคือธรรมชาติและ การหวนหาอดีต การขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคล จึงหมายถึงสิ่งที่มาภัยกับอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว การให้ค่ากับธรรมชาติและอดีตในช่วงยุคสมัยที่กำลังเปลี่ยนผ่านของฟรีดริชจึงคล้ายคลึงกับงานของเฟิน แม้จะต่างกันทั้งกาลเทศะก็ตาม สิ่งเล็กน้อยที่ถูกให้ค่าอีกอย่างในงานของเฟินก็คือ การใช้ภาพที่เป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นเพศที่มีสถานะด้อยกว่าในสังคมจีน ถ้าหากว่าภาพถ่ายชุด Bird's eye view และ Sitting on the wall หมายถึงความลึกลับไม่แน่ใจ(อันเป็นความรู้สึกด้านลบ) ของคนที่มิต่อเมือง/ทุนนิยม/อุตสาหกรรม/ความเจริญ ภาพถ่ายชุดต่อมาคือ Staring on the sea ก็ น่าจะหมายถึงความต้องการในด้านตรงกันข้ามธรรมชาติ จากเด็กหญิงมัธยมขยายออกมาเป็นครอบครัวชั้นจบจ้องผืนน้ำอันกว้างใหญ่ไพศาล การจัดองค์ประกอบภาพยังคงเป็นแบบเดียวกับชุด Bird's eye view ร่างคนยังมีขนาดเล็ก ขึ้นอยู่ท่ามกลางบรรยากาศอันเว้งว้างของทะเล การแสดงผลงานสองชุดด้วยกันนี้ราวกับจะบอกว่าพลังของธรรมชาตินั้นยิ่งใหญ่และยังคงเป็นที่โหยหาของมนุษย์ เฟินแบ่งพื้นที่ในภาพออกเป็น 3 ส่วนเสมอ

1. พื้นที่ที่คนยืนอยู่
2. ทิวทัศน์แต่เปลี่ยนจากเมืองเป็นทะเล จากสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเป็นธรรมชาติ
3. ท้องฟ้า

การแบ่งในแนวระนาบนี้ทำให้เกิดกรอบซ้อนขึ้นมาในภาพ สิ่งที่อยู่ตรงกลางถูก โปกส์ซำ เมือง และทะเลเป็นจุดสำคัญที่ศิลปินจัดให้ผู้ชมมอง สอดคล้องกับหน้าที่ของRuckenfiger ที่กล่าวไปข้างต้น อีกประเด็นหนึ่งที่พบในงานของฟรีดริชและเฟิน คือเรื่องของ sublime ที่มีต่อธรรมชาติ คำว่า sublime หรือความสูงส่ง นี้มิได้มีความหมายในเชิงศาสนาเท่านั้นหากกินความไปยังสิ่งอื่นที่มีความยิ่งใหญ่ ความสง่างาม งดงาม ความศักดิ์สิทธิ์ และแม้กระทั่งความรุนแรงอันน่าสะพรึงกลัว sublime จึงเป็นความเร้าอารมณ์ทำให้หลงใหลใจสันสะเทือน แผงไว้ด้วยมิติทางจิตวิญญาณและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ภาพธรรมชาติในงานของทั้งคู่ก็บ่งบอกถึงความรู้สึกดังกล่าว มนุษย์เป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่เล็กกระจิดเมื่อเทียบกับธรรมชาติ ร่างคนในภาพถ่ายของเฟินอยู่ในอาคารสงบนิ่งตกอยู่ในภวังค์ท่ามกลางทิวทัศน์อันเว้งว้าง และทะเลเป็นความน่าเกรงขามและความดึงดูดใจ ลักษณะที่เกินจริงอย่างประหลาดของภาพยิ่งเน้นย้ำให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ภาพถ่ายของเฟินเป็นเอกเทศจากจิตรกรรมของฟรีดริช ลักษณะที่คล้ายกันไม่ได้หมายความว่าศิลปินที่มาทีหลังจะได้รับอิทธิพลหรือเลียนแบบคนที่มาก่อนเสมอไป การใช้คำว่าได้รับอิทธิพลจึงจำเป็นต้องผ่านการตรวจสอบว่ามีความเกี่ยวเนื่องกันจริงหรือไม่ หรือมีความเหมือนเกิดจากความบังเอิญการเทียบเคียงเปรียบเทียบเกิดขึ้นโดยไม่ต้องอ้างอิทธิพลอย่างพร่ำเพ้อ ประวัติศาสตร์ศิลปะจึงมีบทบาทที่มากไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าการเป็นเพียงสิ่งบันทึกถึงสิ่งที่ผ่านมาแล้ว อะไรที่เกิดขึ้นในอดีตสามารถนำมาใช้มองปัจจุบัน เพิ่มคุณค่าให้แก่สิ่งที่มีค่าอยู่แล้วเพิ่มมิติและความสำราญในการชม และผลงานของปัจจุบันก็ส่งผล ในทำนองเดียวกันต่องานในอดีต มุมมองอันหลากหลายที่จะส่องเข้าไปในวัตถุเหล่านั้นก่อให้เกิด การตีความไปต่างๆอย่างไ้ที่สิ้นสุด เราไม่อาจมีวันค้นพบว่าบุคคลที่นั่งหันหลังเหล่านั้นกำลังแสดง สีนน้ำอย่างใดต่อสิ่งที่ปรากฏต่อหน้าสายตาของเขา หากทว่าจากเบื้องหลังที่สายตาของเราจับต้อง มองผ่าน ไป เราคงต้องค้นหาความหมายจากภายในใจของเราเอง (ชนาวิ โชติประดิษฐ, 2553)

ภาพที่ 4 ผลงานของเฟิน Staring at the sea

ในผลงานของ เหวง เฟิน ได้กล่าวถึงความเจริญก้าวหน้าและความเจริญเติบโตของเมืองในยุคนี้ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม ทั้งในด้านภูมิทัศน์และด้านวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลกับข้าพเจ้าในเรื่องของแนวความคิดที่มีกับผลงานของตัวเอง โดยกล่าวถึงเพียงแต่ความเจริญเติบโตของเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 Mikito Ozeki

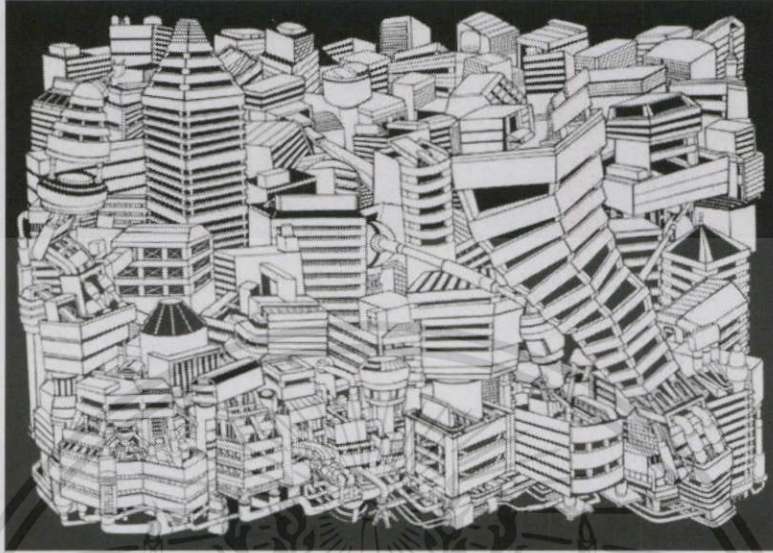

ภาพที่ 5 Mikito Ozeki

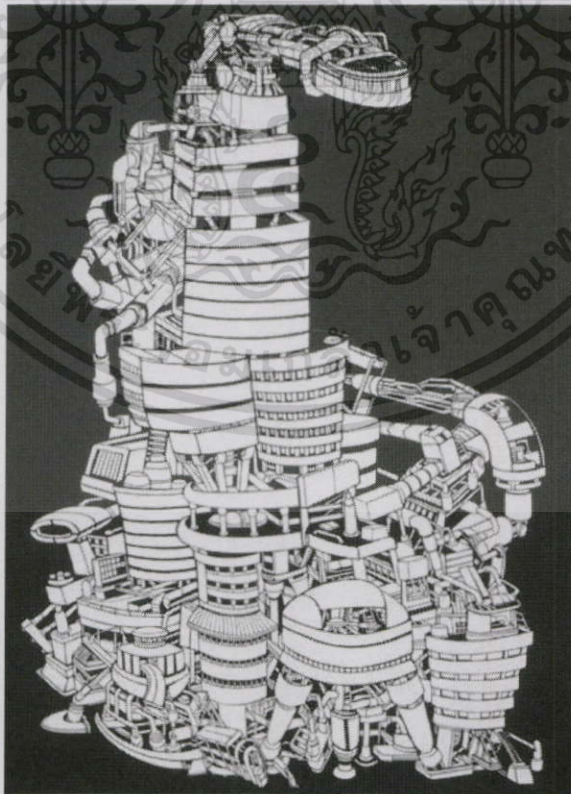
Mikito Ozeki เกิดในปี 1976 ทำงานและอาศัยอยู่ในนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น

โอเซกิมีเป้าหมายและทัศนคติที่จะก้าวต่อไปด้วยตัวเอง และยังค้นหาช่องทางสำหรับเทคนิคใหม่ๆเกี่ยวกับงานของเขา เหมือนกับฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ที่สร้างพื้นฐานโปรแกรมมากมายมหาศาลจากหลัก zero's และ one's โอเซกิเปรียบเทียบตัวเองกับเครื่องจักรที่ผลิตผลผลิตจากสิ่งที่เขาได้เห็นมาและพัฒนาวันต่อวัน ในทางกลับกันกระบวนการตัดของโอเซกิขึ้นอยู่กับกายภาพและการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกายเขาซึ่งเขาต้องฝึกฝนทุกวัน ผลงานล่าสุดของโอเซกิย้ำเราอีกครั้งว่าเครื่องตัดกระดาษของเขาแสดงออกมาในรูปแบบสามมิติที่มากับความท้าทายในรูปแบบใหม่ที่จะเปลี่ยนความประทับใจจากงานเก่าได้ เขาได้ร่างภาพความแตกต่างที่สำคัญของแต่ละชิ้นและความละเอียดเปรียบเทียบกับภาพวาด ด้วยมีดและกระดาษ โอเซกิเผชิญหน้ากับคำถามว่ามันหมายความว่าอย่างไรที่ทั้งแนวทางไว้บนภาพวาดซึ่งก็เหมือนกับคำทุกคำมีความหมายในตัวของมันเอง (Mikito Ozeki, 2014)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 Garage 1 (Mikito Ozeki)

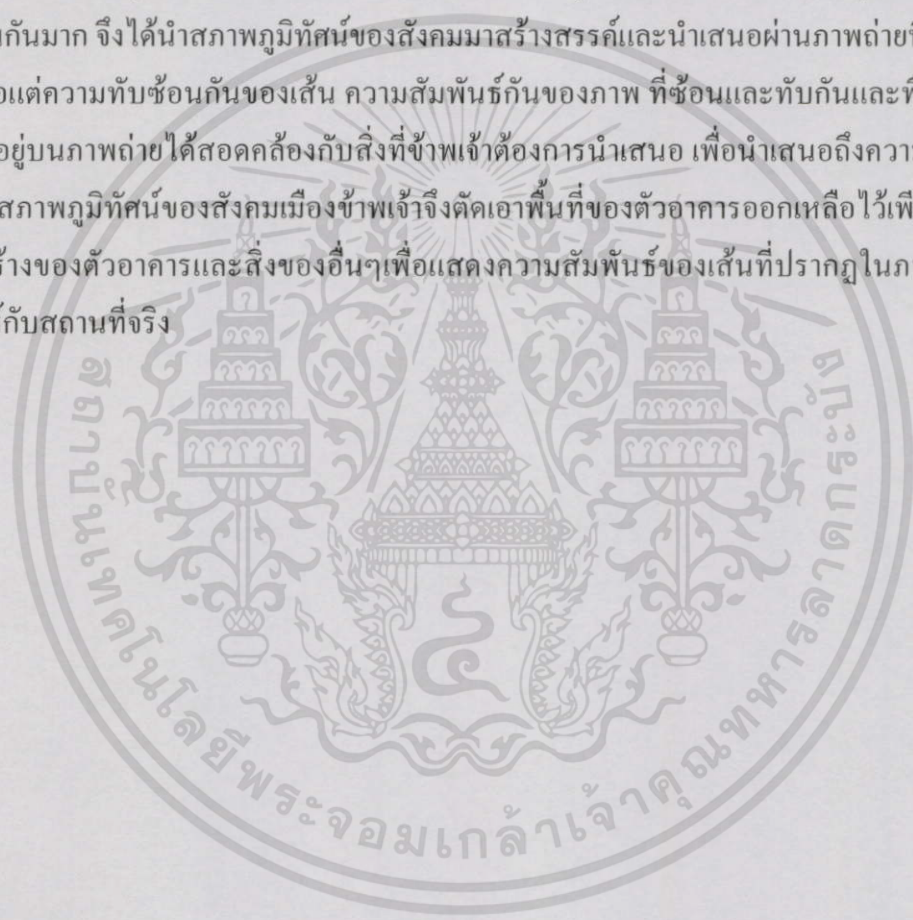
ภาพที่ 7 Garage 2 (Mikito Ozeki)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของศิลปินผู้นี้มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้าโดย ข้าพเจ้าสนใจและศึกษาเทคนิคการตัดกระดาษของเขา โดยที่เทคนิคของการตัดเป็นเรื่องของการเส้นออกมาเป็นเส้นเหมือนการวาดเส้น

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

สภาพภูมิทัศน์ของสังคมในปัจจุบัน มีการขยาย มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และประชากรที่อาศัยอยู่ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภูมิทัศน์ของสังคมในปัจจุบันที่ดูมีความซับซ้อนกันมาก จึงได้นำสภาพภูมิทัศน์ของสังคมมาสร้างสรรค์และนำเสนอผ่านภาพถ่ายที่มีการตัดจนเหลือแต่ความทับซ้อนกันของเส้น ความสัมพันธ์กันของภาพ ที่ซ้อนและทับกันและพื้นที่จริงที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายได้สอดคล้องกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ เพื่อนำเสนอถึงความซับซ้อนกันของสภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมืองข้าพเจ้าจึงตัดเอาพื้นที่ของตัวอาคารออกเหลือไว้เพียงแค่เส้นโครงสร้างของตัวอาคารและสิ่งของอื่นๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเส้นที่ปรากฏในภาพถ่ายให้สัมพันธ์กับสถานที่จริง

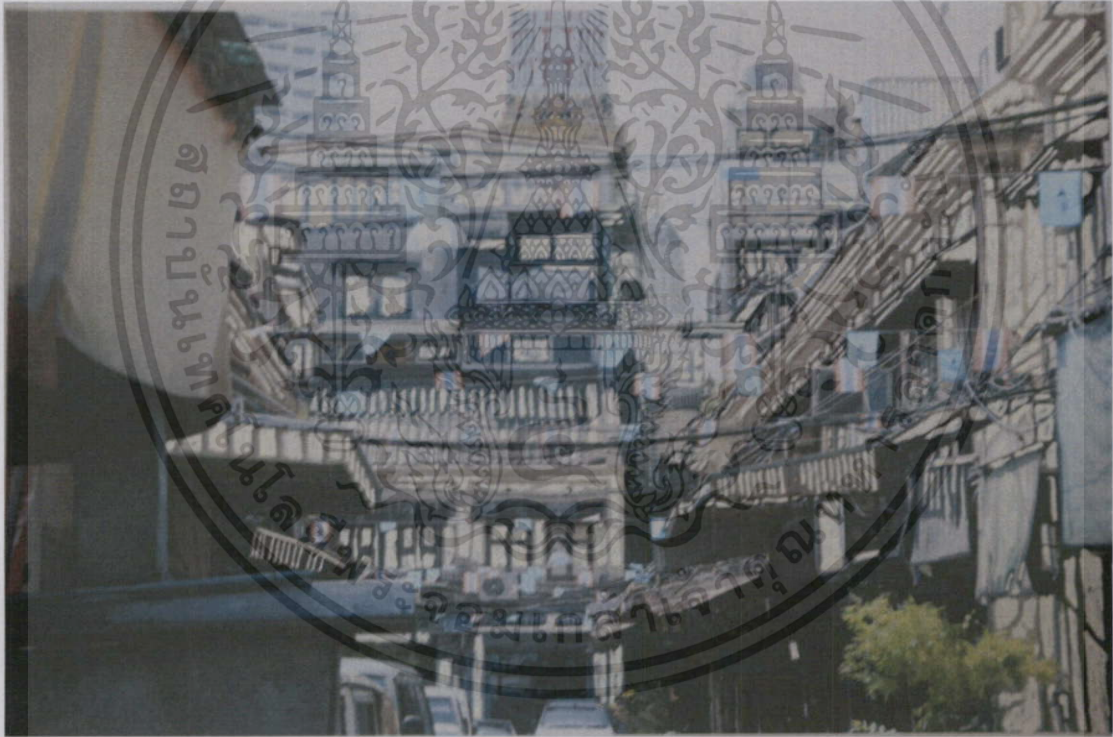
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

สภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมืองในปัจจุบันที่มีความซับซ้อนของตัวอาคารบ้านเรือนข้าพเจ้าจึงหยิบเอาความซับซ้อนของภูมิทัศน์เมืองนี้มาเสนอด้วยเทคนิคของภาพถ่ายและการตัดกระดาษแบบซ้อนกัน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

3.1.1 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 8 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 10 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดนี้เป็นการเลือกรูปภูมิทัศน์ของเมืองที่ดูซับซ้อนการเลือกมุมที่สอดคล้องกับการนำไปสร้างสรรค์ด้วยการตัดซึ่งจำเป็นจะต้องเลือกมุมที่ซับซ้อนเพื่อให้ตัดออกมาแล้วเหลือเพียงแค่เส้นที่ทับซ้อนกันตามมิติในภาพที่ปรากฏ

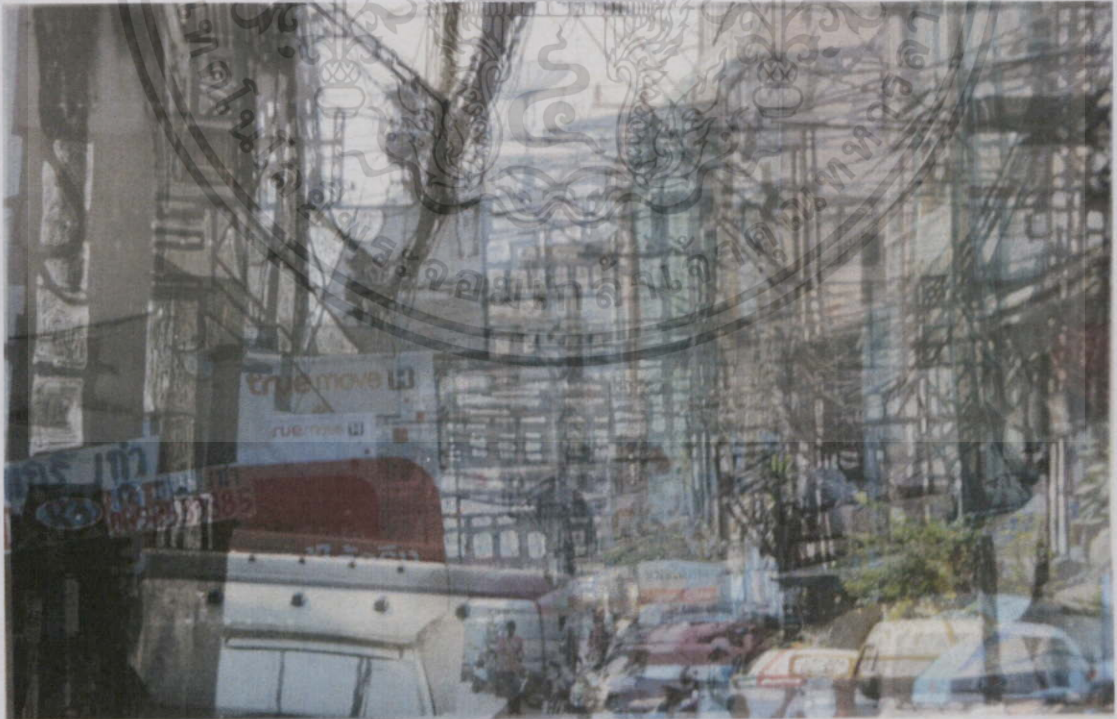
ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพร่างมักเป็นเรื่องของมุมมองที่ยังมีความทับซ้อนกันน้อยไปและในเรื่องของพื้นที่ว่างที่มีพื้นที่มากจนเกินไป

สำหรับภาพร่างชุดนี้ได้ภาพร่างขึ้นที่ทำงานจริงเพราะมุมมองของภาพนั้นมีความทับซ้อนกันพอดีไม่น้อยเกินไปและมีมุมที่สนียภาพที่พอดี

3.1.2 ภาพร่างศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2

ภาพที่ 12 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 13 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 15 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 2 ชั้นที่ 4

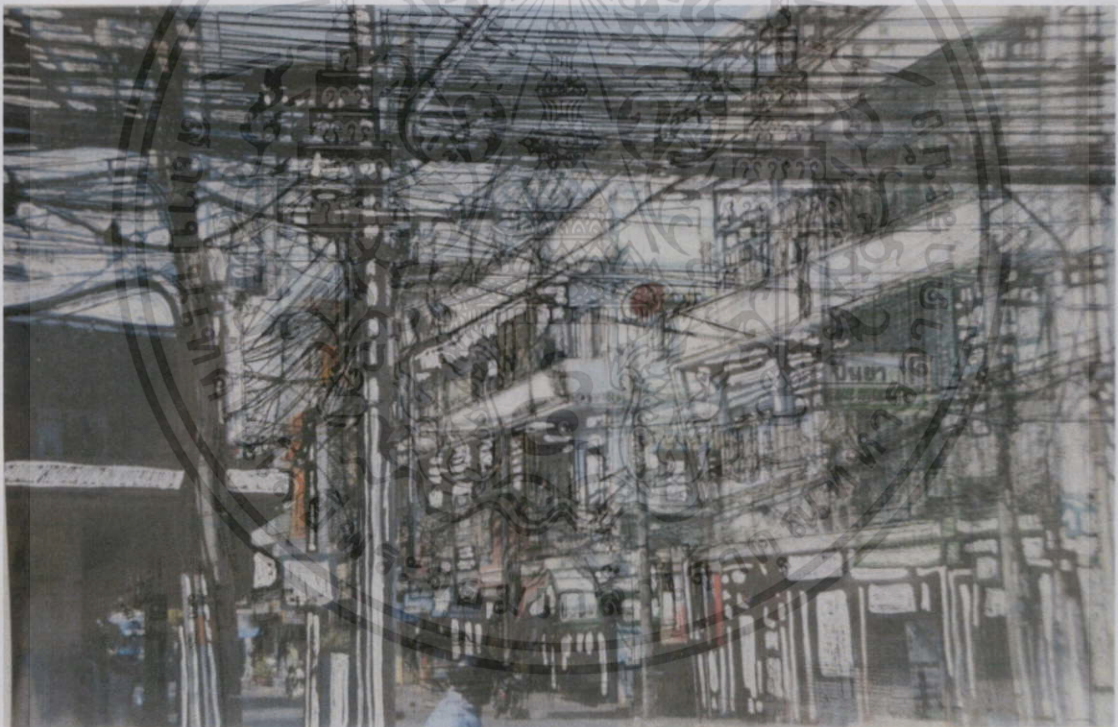
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดนี้ต้องการเพิ่มมิติความซับซ้อนของภาพเข้าไปอีกด้วยการถ่ายรูป 2 รูปในมุมเดียวกัน แต่เกิดความเหลื่อมล้ำกันเล็กน้อยเพื่อให้ภาพได้แสดงมิติใหม่ของภาพที่ทับซ้อนกัน ส่วนเรื่องของมุมมองเป็นมุมมองที่ต้องการแสดงความซับซ้อนของสถานที่จริงที่ปรากฏในภาพ

ปัญหาที่เกิดในภาพร่างชุดนี้เป็นเรื่องของของมุมมองที่ยังขาดความสมบูรณ์ในเรื่องขององค์ประกอบภาพของแต่ละมุมที่เลือกมา

ภาพร่างชุดนี้ได้ใช้ภาพร่างชิ้นที่ 4 ทำเป็นชิ้นงานจริงเพราะมีมุมมองที่มีการทับซ้อนกันพอดีมีระยะของภาพพอดี

3.1.3 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3

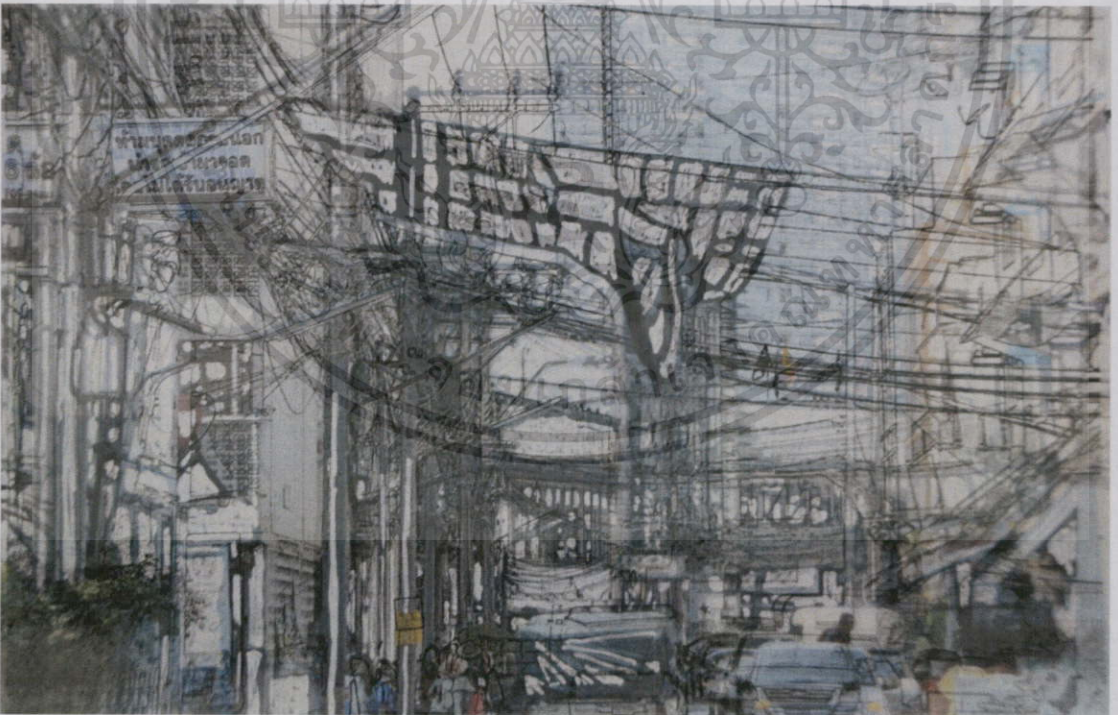

ภาพที่ 16 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

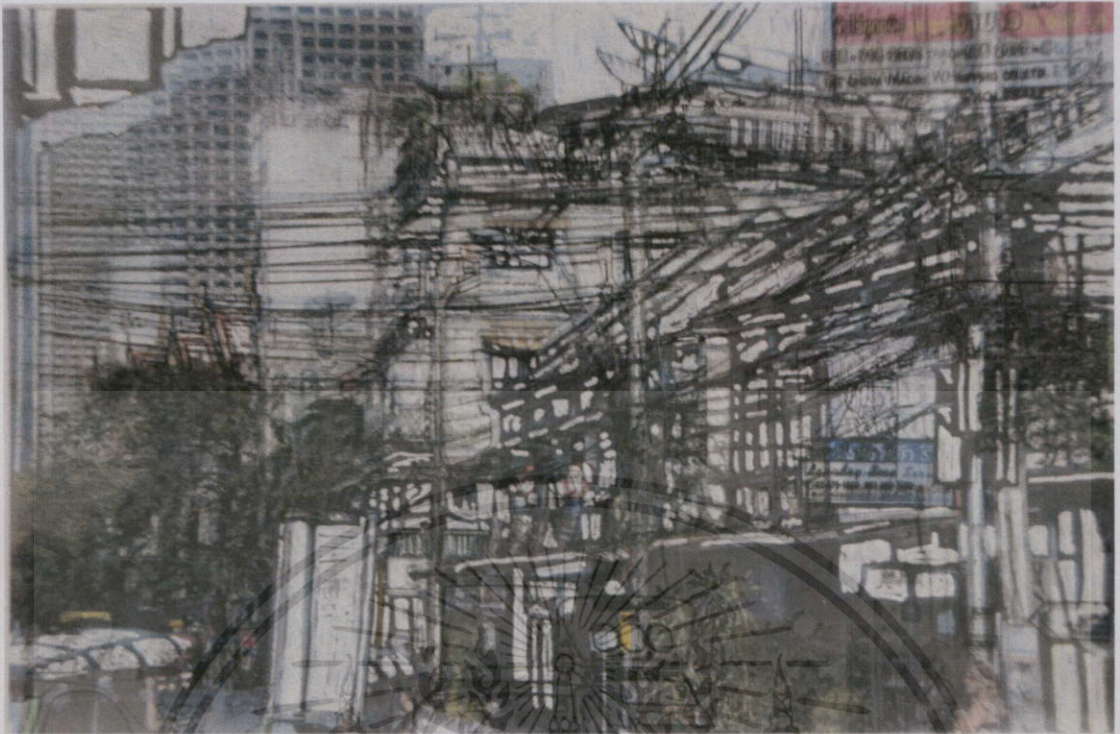

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดนี้ต้องการค้นหามุมมองของเมืองที่มีการทับซ้อนกัน โดยที่เพิ่มความทับซ้อนของภาพโดยการถ่ายภาพในหนึ่งมุมให้ได้ 2 ภาพ โดยให้มีความเหลื่อมล้ำกันเล็กน้อยเพื่อให้ภาพที่ตัดออกมาแล้วนำมาซ้อนทับกันแสดงความเป็นมิติเพิ่มขึ้นด้วยตัวภาพเอง

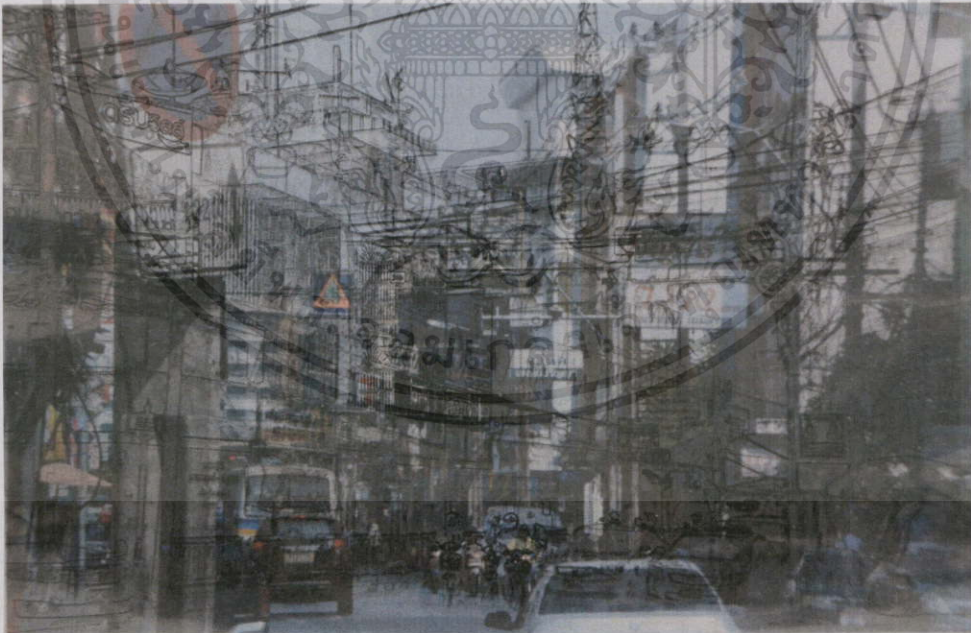
ปัญหาที่เกิดในภาพร่างชุดนี้เป็นเรื่องของพื้นที่ว่างและรูปทรงขนาดใหญ่ที่ไม่มีรายละเอียดเมื่อถูกเอาไปขยายเป็นงานจริงจะทำให้เป็นพื้นที่ว่างที่มากเกินไปโดยเห็นได้ชัด

ภาพร่างชุดนี้ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 ไปขยายเป็นงานจริงเพราะในตัวภาพมีความซับซ้อนของตัวอาคารที่ทำให้เกิดเป็นเส้นครบสมบูรณ์แล้ว

3.1.4 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4

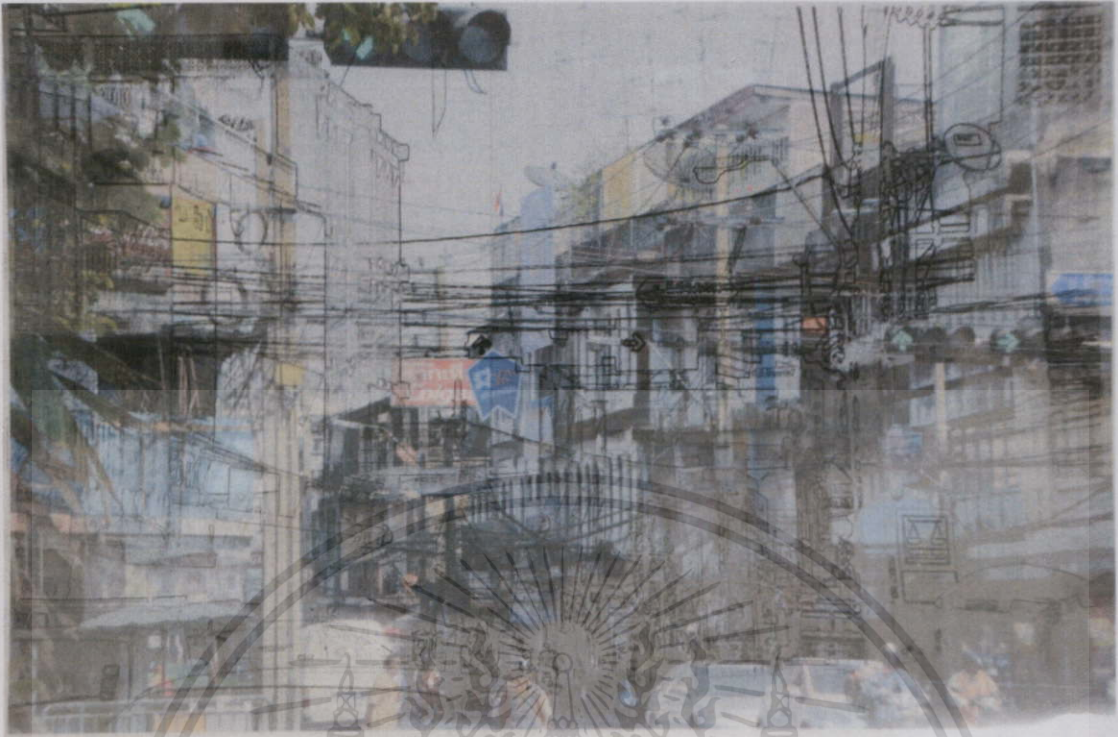

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชุดที่ 4 ชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดนี้ต้องการเลือกมุมมองที่มีความซับซ้อนของแต่ละมุมของภาพที่ถ่ายมา โดยการเลือกมุมมองที่จะนำมาใช้ซ้อนกันเป็นมุมมองที่อยู่กันคนละมุมหรือคนละสถานที่กันเพื่อให้เวลาที่ตัดออกมาแล้วนำมาทับซ้อนกันเกิดเป็นภาพใหม่เหมือนเป็นการสร้างสถานที่ขึ้นมาใหม่

ปัญหาของภาพร่างชุดนี้เป็นเรื่องของมุมที่แสดงระยษะน้อยเกินไปจนดูที่บตันภาพร่างชุดนี้ได้ นำภาพร่างชิ้นที่ 2 ไปขยายเป็นงานจริงแต่นำไปแก้ไขเพิ่มเติมด้วยการเลือกภาพที่จะนำมาซ้อนทับกันใหม่เพื่อให้พอดีกับภาพแรกเมื่อซ้อนทับกัน

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งาน โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลของภูมิทัศน์เมืองในบริเวณที่ต้องการจะถ่ายรูปแล้วจึงไปลงพื้นที่จริงเพื่อถ่ายรูป เมื่อได้รูปที่สมบูรณ์แล้วจึงนำมาขยายเป็นงานจริงมีขนาด 120 x 80 เซนติเมตรแล้วนำมาตัด โดยเลือกตัดเฉพาะพื้นที่ที่เป็นอาคารบ้านเรือนเหลือวงไว้เพียงเส้นโครงสร้างและเหลือสิ่งของอย่างอื่นไว้แล้วจึงนำมาจัดวางให้ภาพซ้อนกันและนำแผ่นอะคริลิกใสมาประกบภาพทั้งสองเพื่อเป็นการประกอบชิ้นงานแล้วติดตั้งงานบนผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

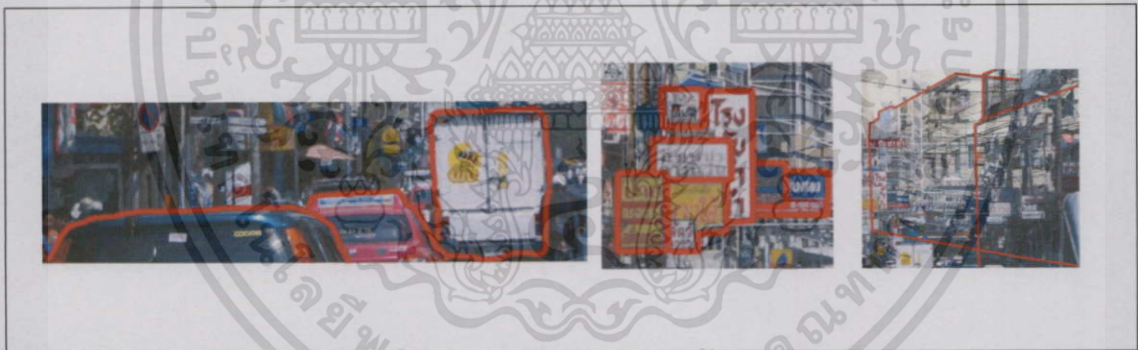
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

นอกจากสภาพของภูมิทัศน์เมืองแล้วสิ่งที่เป็นองค์ประกอบต่างๆของเมืองยังมีอีกมากมายที่ประกอบกันจนเป็นภูมิทัศน์ของเมืองเมืองหนึ่งที่ดูทับซ้อนกันซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบของภาพเมือง

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในภาพภาพหนึ่งของเมืองหากเรามองถึงตัวอาคารบ้านเรือนเพียงอย่างเดียวแล้วภาพภาพนั้นคงไม่มีความเป็นเมืองหรือเป็นเมืองที่ไม่สมบูรณ์แน่ๆหากขาดองค์ประกอบของสิ่งอื่นๆที่ไม่ใช่แค่อาคารบ้านเรือนแต่เราต้องมองที่ทัศนธาตุที่จะช่วยให้เมืองมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์

4.1.1 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 23 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จะใช้รูปทรงที่เป็นรูปทรงของสถาปัตยกรรม รูปทรงของวัตถุ รูปทรงของป้ายโฆษณา รูปทรงของยานพาหนะ ฯลฯ จัดองค์ประกอบแบบแบ่งสองข้างเท่ากันมีจุดรวมสายตาดูตรงกลางของภาพ และเน้นไปที่รูปทรงของสถาปัตยกรรมโดยการตัดพื้นที่บางส่วนออกเหลือไว้เพียงเส้น โครงสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ลักษณะผิว (Textures)

ภาพที่ 24 ภาพแสดงการวิเคราะห์ลักษณะผิวผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้แสดงเพียงพื้นผิวที่มาจากภาพถ่ายที่ถูกเว้นจากการตัดออก ซึ่งเป็นเพียงพื้นผิวที่แสดงออกถึงความเป็นผิวของวัตถุนั้นๆด้วยสีเรียบๆ

4.1.3สี (Colour)

ภาพที่ 25 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สีแสดงออกถึงความเป็นสถานที่จริง จึงเป็นการแสดงออกด้วยสีที่เหมือนจริงจากภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 น้ําหนัก (Volume)

ภาพที่ 26 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ําหนักผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ น้ําหนักของภาพจะเป็นน้ําหนักที่มากจากกลุ่มสีของรูปทรงที่เป็นสถาปัตยกรรม ซึ่งแต่ละที่มีสีที่แตกต่างกัน น้ําหนักเข้มข้นใหญ่มาจากสีของตัวอาคารที่เป็นคราบสกปรก และน้ําหนักอ่อนที่รองลงมาเป็นส่วนของวัตถุที่เป็นส่วนประกอบในภาพ

4.1.5 เส้น (line)

ภาพที่ 27 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้นผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ แสดงความเป็นเส้นที่เกิดจากระนาบของภาพถ่าย เช่น เส้นของสายไฟ เส้นขอบของตัวอาคาร เส้นจากวัตถุต่างๆ เส้นของทางเดินเท้า ฯลฯ อีกส่วนหนึ่งเป็นเส้นที่มาจากการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการตัด เส้นเหล่านี้จะมีความจำเพาะเจาะจงไปที่เส้นโครงสร้างของอาคาร

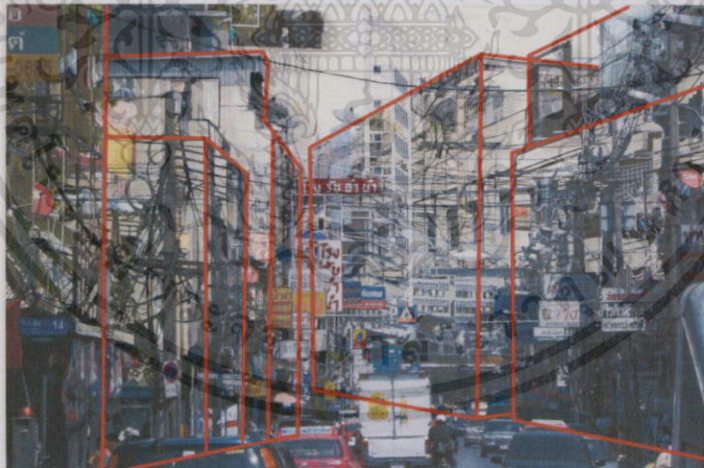
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

ผลงานศิลปะป็นพจน์จีนนี้ เกิดจากแรงบันดาลใจกับแนวความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การหาข้อมูลเพื่อสร้างแบบร่างและการขยายผลงานจริง ซึ่งในแต่ละขั้นตอนจะต้องคำนึงถึงการสร้างสรรค์และการจัดองค์ประกอบควบคู่กันไป

ภาพที่ 28 ภาพผลงานศิลปะป็นพจน์จีนที่นำมาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

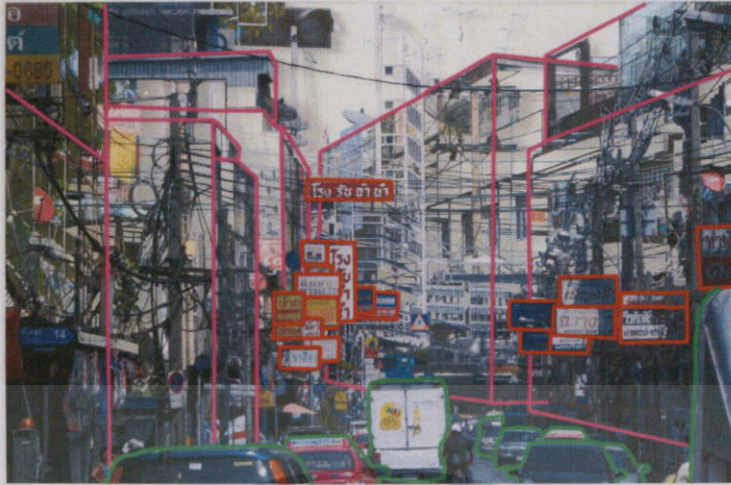

ภาพที่ 29 ภาพแสดงความกลมกลืนผลงานศิลปะป็นพจน์จีนที่ 4

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานจีนนี้รูปทรงส่วนใหญ่จะกลมกลืนกัน ทั้งรูปทรงที่เป็นอาคารหลังใหญ่ และรูปทรงของตึกแถว ซึ่งทุกรูปจะเชื่อมต่อกัน โดยการทับซ้อนกันและอยู่ในทิศทางเดียวกัน มีเส้นนำสายตาที่เกิดจากรูปทรงของอาคารเหมือนกัน

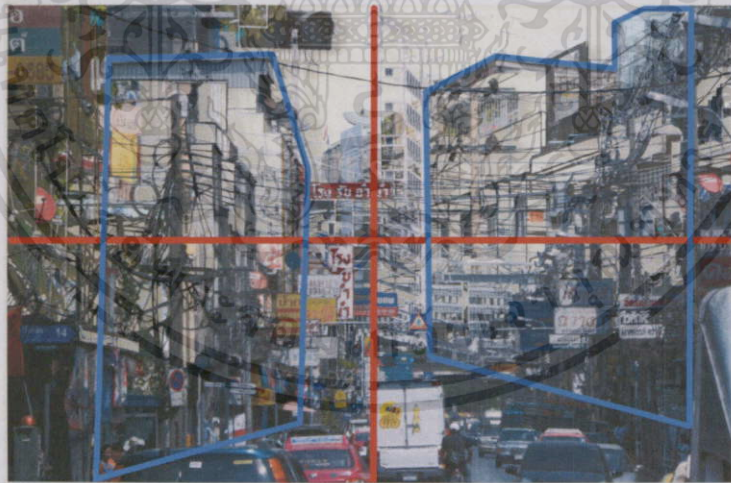
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ภาพแสดงความหลากหลายผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จะมียุทธศาสตร์ที่หลากหลาย เช่น รูปทรงของสถาปัตยกรรม รูปทรงของยานพาหนะ รูปทรงของป้ายโฆษณา รูปทรงเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันโดยการจัดองค์ประกอบของภาพ

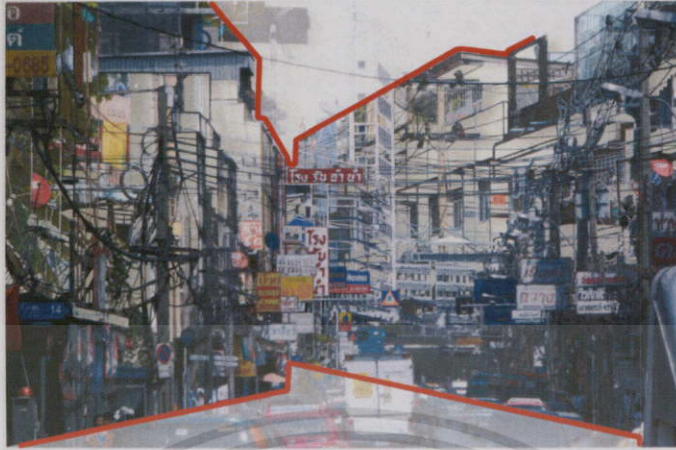

ภาพที่ 31 ภาพแสดงความสมดุลของผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ จะจัดความสมดุลของภาพแบบสองข้างเท่าๆกัน คือด้านซ้าย ขวา และมีจุดรวมสายตาดูตรงกลางของภาพโดยประมาณ ไม่มีการถ่ายเทน้ำหนักของภาพไปในทางใดทางหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 ภาพแสดงความสัดส่วนของผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ รูปทรงหลักๆ ที่ปรากฏจะมีสัดส่วนที่เท่าๆ กันซึ่งเป็นรูปทรงของสถาปัตยกรรมที่มีขนาดใหญ่และเล็กลงไปตามระดับ ซึ่งสัดส่วนนี้ทำให้เกิดเป็นระยะของภาพ

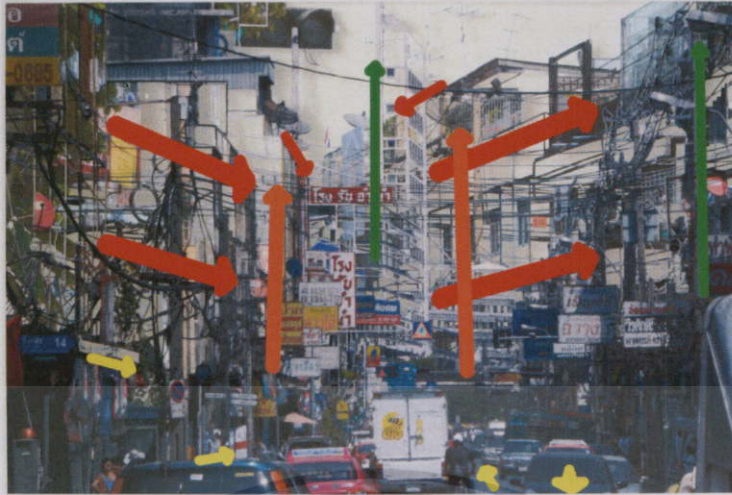

ภาพที่ 33 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ความเป็นเด่นเกิดจากรูปทรงที่เป็นระยะแรกของภาพซึ่งเด่นด้วยรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ที่เป็นและจุดเริ่มต้นของเส้นนำสายตา แต่รูปทรงที่มีความเด่นจะถูกเน้นด้วยการตัดพื้นที่บางส่วนออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 34 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4

4.2.6 การเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ จะปรากฏความเคลื่อนไหวของเส้นทั้งหมดในภาพ เช่น เส้นของสายไฟที่ปรากฏในภาพ เส้นที่เกิดจากการตัดซึ่งเป็นเส้นของโครงสร้างตัวอาคาร เส้นเหล่านี้มีทิศทางที่ไปในทางเดียวกันคือมีทิศทางที่พุ่งเข้าหาจุดรวมสายตา

บทที่ 5

บทสรุป

ความคิดริเริ่มในการทำงานชุดมิติจากการตัด ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจมาจากสภาพภูมิทัศน์ของสังคมที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่โดยข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกับสถานที่ต่างๆที่มีการเดินทางของตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งสภาพภูมิทัศน์ของสังคมในปัจจุบันนี้มีความซับซ้อนกันของตัวอาคาร บ้านเรือน ที่เมื่อมองดูแล้วในความซับซ้อนของภูมิทัศน์มีสิ่งที่น่าสนใจคือความเป็นเส้นที่ซับซ้อนกันมากมายข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอความเป็นสภาพภูมิทัศน์ของสังคมเมืองที่เต็มไปด้วยการซับซ้อนกันผ่านเทคนิคของภาพถ่ายและการตัดแล้วนำมาจัดวางซ้อนกัน

วิธีการทำงานของข้าพเจ้าเริ่มจากการลงพื้นที่เพื่อหามุมมองในการถ่ายรูปของภูมิทัศน์เมืองโดยที่การค้นหามุมมองข้าพเจ้าเลือกเอาเฉพาะมุมที่มีความซับซ้อนของตัวอาคารบ้านเรือน โดยคำนึงถึงขั้นตอนการตัดการจัดองค์ประกอบภาพต้องไม่มีพื้นที่ว่างมากเกินไป จากนั้นเมื่อได้ภาพที่สมบูรณ์แล้วข้าพเจ้านำไปขยายเป็นขนาด 120 x 80 เซนติเมตร แล้วจึงนำมาตัดเอาส่วนที่เป็นพื้นผิวของตัวอาคารออกเหลือไว้เพียงเส้น โครงสร้างเพื่อแสดงเป็นเส้นที่ซับซ้อนกันของภาพภูมิทัศน์

ในการนำเสนอผลงานข้าพเจ้าเลือกใช้แผ่นอะคริลิกใสประกบชิ้นงานให้ชิ้นงานอยู่ตรงกลางแล้วใช้หมุดล็อกแผ่นอะคริลิกติดกับผนัง ในการเลือกใช้แผ่นอะคริลิกใสก็เพื่อให้ตัวผลงานแสดงความโปร่งใสของชิ้นงานที่ผ่านการตัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว

การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในการทำงาน ข้าพเจ้าเริ่มจากการดูแผนที่ในอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาสภาพภูมิทัศน์ของสังคมว่าบริเวณไหนมีสภาพภูมิทัศน์เป็นอย่างไรเหมาะที่จะนำมาทำงานหรือไม่ นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับงานภาพถ่ายของศิลปินที่ทำการเกี่ยวกับการถ่ายภาพเมืองด้วย ส่วนในเรื่องของการตัดข้าพเจ้าศึกษาจากงานตัดกระดาษของศิลปินและงานการกระดาษที่เป็นงานพื้นบ้าน

เอกสารอ้างอิง

ธนาวี โชติประดิษฐ. 2553. ปราบกฏการณ์นิทรศการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมมติ.

Mikito Ozeki. 2014. CLEAR EDITION & GALLERY. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2557 จาก

<http://www.clearedition.jp/web/afterimage-ozeki-1706.html>

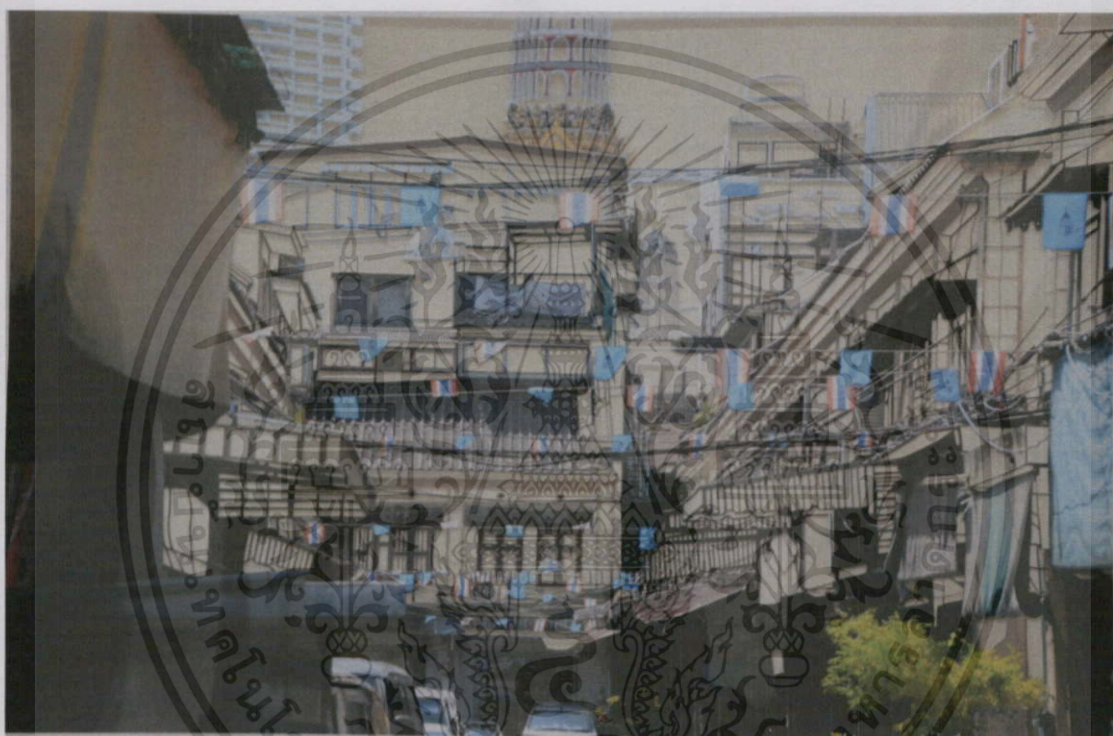

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

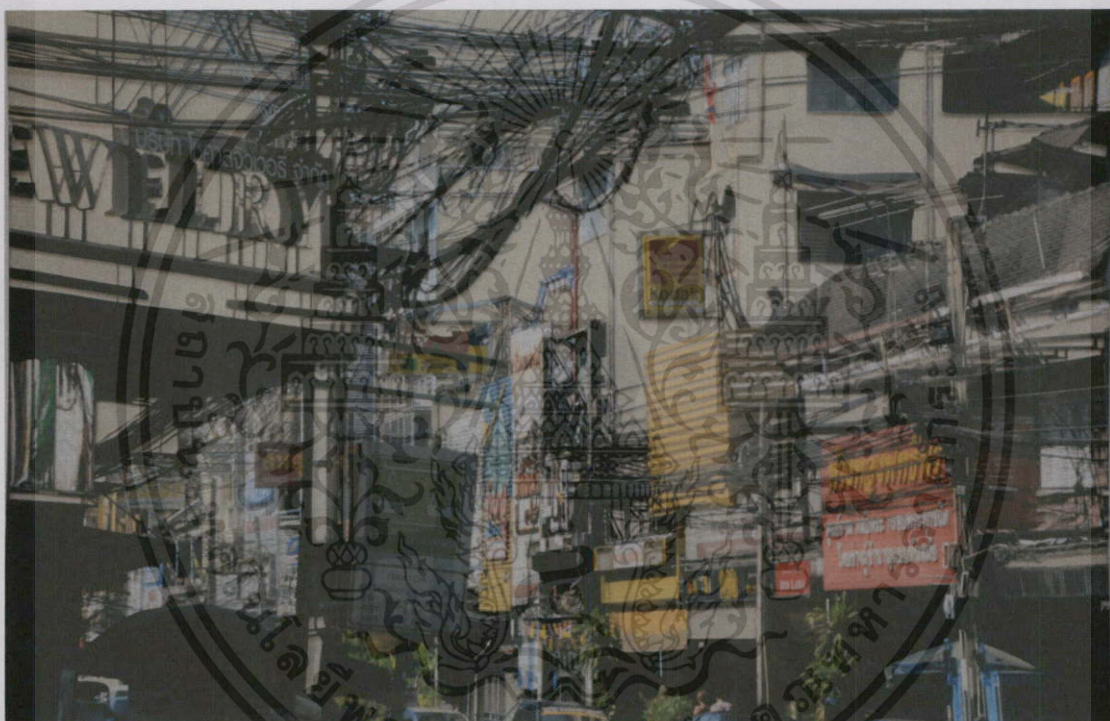
ภาพที่ 35 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน เจริญกรุง

เทคนิค ภาพถ่าย และการตัด

ขนาด 120 x 80 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

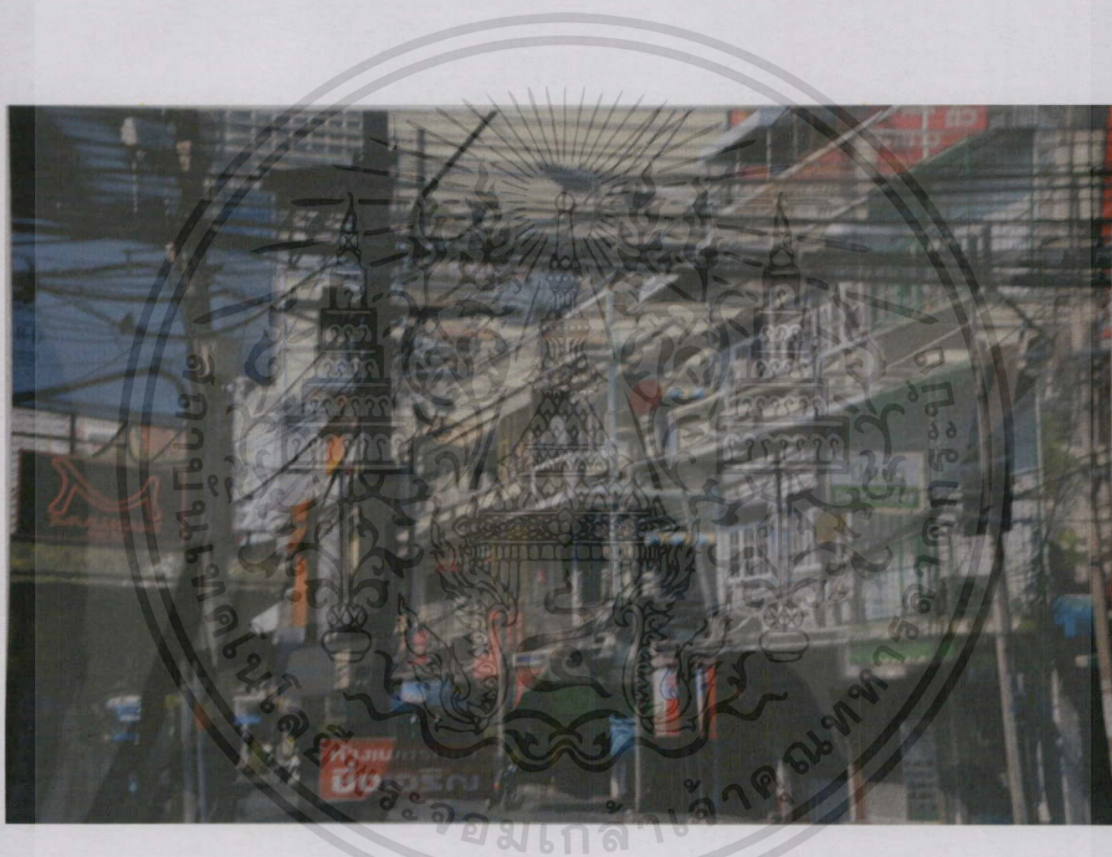
ภาพที่ 36 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน บางลำภู

เทคนิค ภาพถ่ายและการตัด

ขนาด 100 x 60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

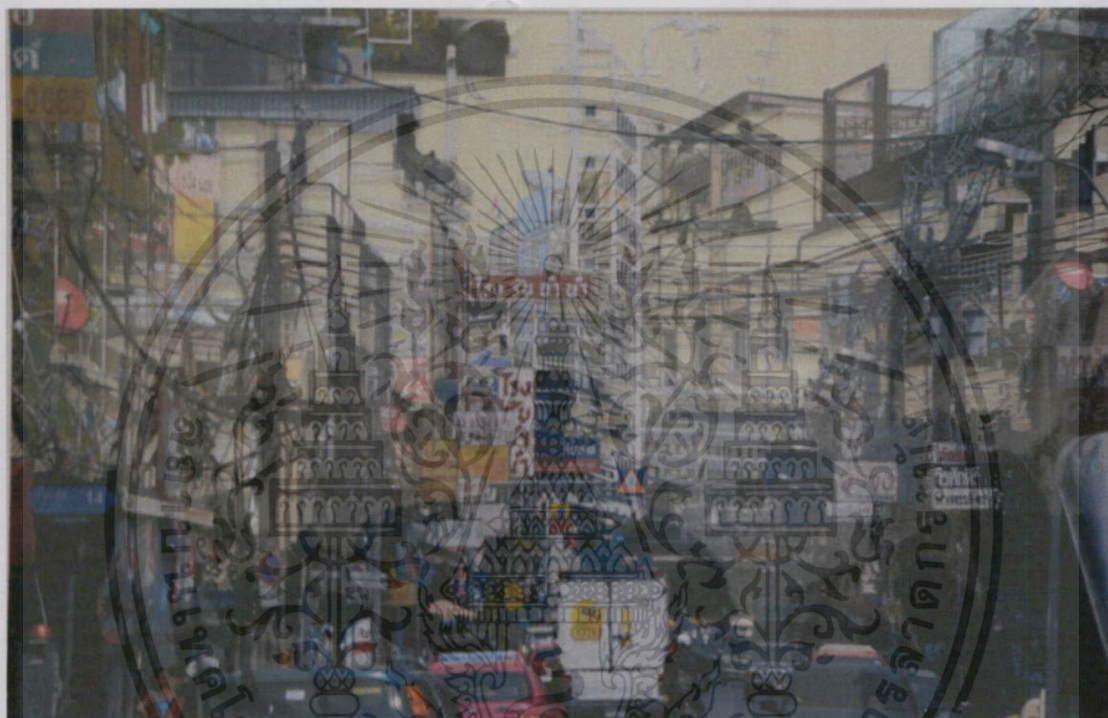
ภาพที่ 37 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน บางรัก

เทคนิค ภาพถ่ายและการตัด

ขนาด 100 x 60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน วังหลัง

เทคนิค ภาพถ่ายและการตัด

ขนาด 100 x 60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายวิระพล ศรีอิสรานุสรณ์
วัน เดือน ปีเกิด 20 ตุลาคม 2534 ที่ตราด
ที่อยู่ 370 ถนนนครสวรรค์ แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
กรุงเทพมหานคร 10100
ประวัติการศึกษา 2552 โรงเรียนเทพศิรินทร์
2556 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม
หัวข้อศิลปนิพนธ์ มิติจากการตัด
Image Of Cutting
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อนุพงษ์ จันทร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้